

amb els seus amics freqüentava diferents locals on s'interpretava jazz i creixia la seva passió envers el pianista de big band Fats Waller, es va aventurar a compondre algunes petites peces musicals (melodies, jazz o ballables), amb l'ajuda inestimable del piano. Un altre instrument amb el qual es familiaritzà, però, fou l'acordió, amb el qual feia xalar de valent tots els veïns de Poblenou, tot tocant peces improvisades al carrer els jorns de bonança meteorològica.

La seva passió musical l'abocà, a mitjan dels anys 50, a ser un dels cofundadors d'una petita orquestrina de jazz, coneguda llavors com a *big band*, en la qual ell era el pianista. Amb aquesta petita formació jazzística, de vida efímera, tocaren en alguns pobles de la província barcelonina, com St. Vicenç del Horts, però també a la mateixa capital catalana, concretament en el barri del Poblenou, el seu barri. Arran de la seva jubilació, continuà cultivant la seva afició musical, tot amenitzant amb el piano diferents vetllades organitzades en els diferents casals de jubilats dels quals era soci. La seva vinculació amb l'Escala, i la de la seva família, arrenca de 1993, quan conegué la nostra vila, on passà tots els estius fins al final dels seus dies. A tall anecdòtic, els seus descendents recorden que quan en Francesc Sánchez tenia la seva botiga *L'Antiquari* al carrer Sta. Màxima (a can Guinart), en Ferran de forma sovintejada el visitava i li demanava

